

[Christmas Møller.]

fattende Ændringsforslag, som det konservative Parti havde stillet hertil. Og da dette Forslag var blevet forkastet, og Regeringens Forslag ved anden Behandling i ændret Skikkelse var blevet vedtaget, tog den højtærede Statsminister Ordet, og det blev særligt fremhævet, hvorledes Statsministeren paa en ganske særlig Maade havde Situationen i sin Haand, idet Statsministeren ifølge „Social-Demokraten“s Referat — og jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til nogle korte Citater — under stor Opmærksomhed fremsatte følgende Erklæring:

„Under disse Forhold“

— hvor der altsaa ikke kunde blive noget Forlig med Partiet Venstre, hvor der ikke var blevet noget Forlig med det konservative Parti, og hvor Medlemmer af Landstinget havde deltaget i Forhandlingerne, under disse Forhold, hvor der altsaa ikke kunde ventes noget vedtaget i Landstinget —

„ønsker Ministeriet ikke at overlade Landstingsflertallet Retten til at bestemme Tiden og Formen for disse Lovforslags videre Behandling, men maa foretrække, at de forbliver i Folketinget, hvor Ministeriet har det parlamentariske Flertal“.

Dette kan man i og for sig forstaa. Men den højtærede Minister fortsætter saa:

„Jeg opfordrer derfor Folketingets Udvalg angaaende disse Sager til fortsat at overveje denne vigtige Sag, inden tredie Behandling fastsættes“.

Jeg maa sige til den højtærede Statsminister, at det Udvalg, som er nedsat om denne Sag, har ikke fulgt den højtærede Statsministers Raad. Jeg tror ikke, at Oppositionen i dette Udvalg har været uvillig til at give Møde og deltage i Overvejelser om denne vigtige Sag; men Statsministerens egen Partifælle, som er Formand for det paagældende Udvalg, har aldeles ikke fulgt Statsministerens Raad. Og Statsministeren udtaler til „Social-Demokraten“ Dagen efter i et Interview, at det konservative Parti kan nu faa Tid til at tænke over disse Forhold, og siger videre, at næste Gang der skulde tales om et Forlig; saa blev det paa et nyt Grundlag, thi næste Gang vilde Forslaget om arbejdsløses Krisehjælp være forkastet.

Jeg vil da gerne spørge den højtærede Statsminister: Hvad er Meningen med hele den Aktion, som den højtærede Statsminister foretog? Den højtærede Statsminister kan jo ikke være i Tvivl om mit Partis

Stilling, thi jeg havde som Ordfører for Partiet om Formiddagen om Onsdagen sagt: Vi er villige til paa ny at overveje dette Spørgsmaal, til at forhandle videre paa det Grundlag, som man fra Regeringens Side vidste var vort; og den højtærede Minister standser Sagen, men lader derefter intet som helst ske. Thi det kan jo ikke vel tænkes, at det, at Udvalget ikke er blevet indkaldt, er i Modsætning til den højtærede Statsministers Ønske. Jeg tror derfor, at det vilde være naturligt og rimeligt, om Statsministeren her i Tinget gav Besked om, om det var Statsministerens Ønske at fortsætte et Arbejde paa hele dette vigtige Omraade, om man skulde forsøge, om noget positivt kunde komme ud deraf. Jeg skal senere i en Omtale af Aarets forskellige Sager komme tilbage hertil. Jeg skal her kun tilføje, at vi for vort Vedkommende naturligvis er parate til paa det Grundlag, vi har givet Ministeriet Meddelelse om, da Forhandlingerne mellem Regeringen og os ophørte inden Paaske, at føre Forhandlingerne videre.

Saaledes som tidligere Talere allerede har sagt, er det jo Skik og Brug her ved Tillægsbevillingslovforslagets tredie Behandling henimod Slutningen af en Vinters Rigsdagsarbejde at give Rigsdagens Medlemmer Lejlighed til at fremsætte almindelige politiske Bemærkninger overfor Regeringen. Under almindelige Forhold plejer det at forme sig paa den Maade, at man fra de forskellige Partiers Side giver en Oversigt over den Opfattelse, man nu har haft af det Arbejde, man har været med til eller været imod. Men saaledes som Forholdene former sig i Dag, former de sig naturligt paa den Maade, at det i og for sig alene er de økonomiske Spørgsmaal, Valutaspørgsmaalet og hele den omfattende Krise, som behersker Debatten og behersker Drøftelsen. Inden jeg gaar over til at omtale det Arbejde, mit Parti har været med til i afvigte Vinter paa dette Omraade, og til at sige, hvorledes vi mener, at Arbejdet i den nærmest kommende Tid skulde føres videre frem, har jeg dog et Par ganske enkelte Bemærkninger at gøre, en til Forsvarsministeren og et Par Bemærkninger til Finansministeren om Statsfinansernes Stilling.

Til Forsvarsministeren vil jeg gerne stille et ganske klart og tydeligt Spørgsmaal, fordi jeg tror, at med Hensyn til Dommen om hele den — man har jo utvivlsomt ikke Lov til at sige: forargelige Komedie, og derfor siger jeg det naturligvis heller ikke, men jeg — — —